

Loven tillod. Jeg vilde ogsaa have sat Pris paa, at vi havde beholdt den Spændvidde paa 1,000 Kr., som var i Folketingets Forslag. Men jeg vil dog indrømme — og det vil det ærede Medlem ogsaa —, at den Forskel, som nu er fastslaaet her, og som ikke kan overstige 1,500 Kr., er betydelig mindre end Forskellen i den gamle Lov, hvor der ingen Grænse var, og hvor man faktisk er gaaet betydelig højere op over det Maksimum, som dér var sat, end de 1,500 Kr., som nu er tilladt.

Det ærede Medlem fra Sorø (Poul Christensen) siger, at ingen ønsker denne Nedsættelse. Jo, Forslagsstillerne maa jo da i hvert Tilfælde have ønsket den. Den højtærede Minister har jo nu meddelt, hvordan Sagen forelaa oppe i Landstinget, og det var jo noget, som var det ærede Medlem vel bekendt. Det ærede Medlem kan slet ikke være i Tvivl om, at naar Landstingets Højre tog sit Forslag tilbage, var det, fordi der ikke var nogen Udsigt til at faa det gennemført, idet Venstre havde sluttet sig til det andet under de Forhold, som den højtærede Landbrugsminister nu har sagt, og der er jo ingen Tvivl om, at hvis virkelig dette Forslag var blevet forkastet, efter at Højre havde taget sit Forslag tilbage, havde ingen, heller ikke det ærede Medlem, haft nogen som helst Sikkerhed for, hvad der vilde være sket ved tredie Behandling i Landstinget. Det er der ingen af os, som kan sige noget om. Men i alt Fald vide vi, at et stort Mindretal oppe i Landstinget ønskede netop den Bestemmelse, som det ærede Medlem fra Fredensborg (Johan Knudsen) var Talsmand for hernede i Folketinget, og at det andet Mindretal oppe i Landstinget subsidiært ønskede at slutte sig til dette Forslag, og saa vilde der være blevet Flertal netop for det Standpunkt, som det ærede Medlem fra Fredensborg stillede sig paa hernede, og som jeg dog tror, vi alle sammen ere enige om, vilde være uheldigere end det, som nu her foreligger.

Det forekommer mig ogsaa at være mindre hensigtsmæssigt at føre en Sag tilbage til Landstinget, naar man som det ærede Medlem fra Sorø (Poul Christensen) erkender, at Landstinget har behandlet denne Sag med Forstaaelse og Velvillie. Overfor denne Forstaaelse og Velvillie fra Landstingets Side synes jeg ikke, der er nogen særlig paatrængende Grund til, at vi vise Sagen tilbage til Landstinget. Jeg gaar ud fra, at det ærede Medlem mente, hvad han udtalte, at det er en betydelig Fremgang, der er sket ved dette Lovfor-

slag, ogsaa netop paa det Punkt, her er Tale om, idet man gaar op fra en Laaneværdi af 5,000 Kr. til 6,500 Kr. eller fra 6,500 Kr. til 8,000 Kr. Thi det er dog det, man maa huske paa, at Maksimumsgrænsen er jo i Virkeligheden 8,000 Kr., og den er ganske uberørt ved dette Forslag, saa det, man her byder i Fremtiden, er Husmandsbrug, hvis Laaneværdi ere fra 6,500 Kr. til 8,000 Kr. Efter det ærede Medlems Udtalelser nu sidst skal jeg ikke foreslaa det ærede Medlem det samme, som den højtærede Landbrugsminister udtalte, skønt jeg ogsaa kunde have ønsket, at Ændringsforslagsstillerne vilde have taget deres Forslag tilbage, for at vi uden nogen særlig Afstemning i Enstemmighed kunde have vedtaget det foreliggende Lovforslag. Det havde jeg netop ønsket, fordi Udvalgets Samarbejde helt igennem har været saadant, at det kunde give Anledning til at tro, at ogsaa nu skulde dette gode Samarbejde og denne gode Forstaaelse mellem Udvalgets forskellige Partier fortsættes til det sidste for denne Lovs Vedkommende. Men efter det ærede Medlems Udtalelser tør jeg ikke gøre mig noget Haab om, at det vil ske, og anbefaler fremdeles at vedtage Lovforslaget, som det foreligger, og at stemme mod det af Mindretallet fremsatte Ændringsforslag.

Poul Christensen: Jeg vil kun gøre den højtærede Ordfører den Indrømmelse, at jeg mente det jo, da jeg sagde, at denne Sag var behandlet med Forstaaelse og Velvillie oppe i Landstinget, og jeg sigtede her navnlig til Højre i Landstinget, medens jeg derimod flere Gange har gjort gældende, at man ikke havde haft den fornødne Forstaaelse eller Behændighed — hvad man nu vil kalde det — til at føre denne Sag igennem paa den Maade, som det er min Overbevisning, at den kunde være gennemført paa. Hvis man nemlig stadig hævder, at der kunde være sket noget forfærdeligt til tredie Behandling, om man havde fulgt Højre og stemt for at bibeholde de 7,000 Kr., havde man den Vej aaben i Stedet for til tredie Behandling i Landstinget at stille et Ændringsforslag om at gaa op fra 6,500 til 7,000 Kr. Der kunde overhovedet ingen Skade være sket, men saa havde Forsøget været gjort, og saa skulde jeg for mit Vedkommende ikke have været med til her at rejse dette Spørgsmaal, men jeg har kun gjort det, fordi det forekommer mig, at alle Parter, den ærede Ordfører iberegnet, ere enige om, at det er en Skuffelse, at vi ere